Lietas arhīva Nr. A42-01448-23/13
ECLI:LV:ADRJRIT:2023:1218.A420144823.2.S

Administratīvā rajona tiesa
Rīgas tiesu nams
SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā
Rīgā 2023. gada 18. decembrī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese Silvija Kuškina,
rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc pieteicējas /pers. A/ pieteikuma par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru pieteicējai tiktu izsniegta atļauja nocirst priedi zemesgabalā /adrese/.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicēja /pers. A/ ar 2022. gada 30. novembra iesniegumu vērsās Rīgas domes Pilsētas attīstības departamentā (pēc nosaukuma maiņas – Rīgas valstspilsētas pašvaldības Pilsētas attīstības departaments), lūdzot izsniegt koku ciršanas atļauju vienas priedes /adrese/, nociršanai.

[2] Ar Rīgas domes Apstādījumu saglabāšanas komisijas (turpmāk – Komisija) 2022. gada 27. decembra sēdes protokola izrakstu Nr. 52 „Par atteikumu atļaut cirst koku /adrese/ (kadastra numurs /numurs/, kadastra apzīmējums /numurs/)" (turpmāk – sākotnējais lēmums) nolemts atteikt izdot atļauju priedes ciršanai. Pieteicēja sākotnējo lēmumu apstrīdēja.

[3] Ar Rīgas domes priekšsēdētāja 2023. gada 23. februāra lēmumu Nr. RD-23-24-ap „Par apstrīdēto lēmumu" (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) nolemts sākotnējo lēmumu atstāt negrozītu. Pārsūdzētajā lēmumā norādīts turpmāk minētais.

[3.1] Komisija lēmumu pieņēmusi, ņemot vērā gan departamenta Apstādījumu apsekošanas aktu, gan Dabas aizsardzības pārvaldes atzinumu. Komisija secināja, ka cirst paredzētā priede aug aptuveni 2 metru attālumā no ēkas. Tās stumbrs ir taisns, bez bojājumiem, un tās vainags ir kupls, ēkas pusē nedaudz asimetrisks. Priede ir ainaviski vērtīga. Priedei netika konstatēti būtiski bojājumi, kas noteikti Ministru kabineta 2012. gada 2. maija noteikumu Nr. 309 „Noteikumi par koku ciršanu ārpus meža" (turpmāk – Koku ciršanas noteikumi) 6. punktā un domes 2013. gada 15. janvāra saistošo noteikumu Nr. 204 „Rīgas pilsētas apstādījumu uzturēšanas un aizsardzības saistošie noteikumi" (turpmāk – Saistošie noteikumi) 5.3. apakšpunktā. Netika konstatēts, ka koks apdraudētu infrastruktūras darbību, cilvēka veselību, dzīvību un īpašumu.

Dabas aizsardzības pārvalde norādīja, ka konkrētās priedes nociršana nav pretrunā dabas aizsardzības normatīvajiem aktiem, taču rekomendējams priedi saglabāt, lai panāktu bioloģiskās daudzveidības saglabāšanos. Arī Komisija, apsekojot koku, secināja, ka koks ir ainaviski vērtīgs.

[3.2] Lai gan blakus atrodas mežs, priede ir soliteri augoša, ainaviski un ekoloģiski ļoti vērtīga un blakus esošais mežs nemazina priedes vērtību. Tāpat norādāms, ka konkrētajā nekustamajā īpašumā jau tika izsniegtas atļaujas citu koku ciršanai, tādējādi būtiski samazinot koku skaitu un bioloģisko daudzveidību.

[3.3] Nav iespējams piekrist apgalvojumam, ka koks bojā ēkas pamatus. Priedei ir mietsakņu sistēma, kas nozīmē, ka saknes galvenokārt aug dziļumā, ne platumā, tādējādi nav konstatējams, ka saknes potenciāli varētu kaitēt mājas pamatiem. Turklāt Komisija telefoniski sazinājās ar pieteicēju un paskaidroja, ka saskaņā ar Saistošo noteikumu 9.5. apakšpunktu koku ciršanas saskaņošanai zemes īpašnieks iesniedz būveksperta slēdzienu, ja koks bojā ēku, un pieteicēja telefonsarunā norādīja, ka būveksperta slēdzienu nesniegs. Līdz ar to nav objektīva pamatojuma uzskatīt, ka koks rada kādu kaitējumu.

[4] Nepiekrītot pārsūdzētajam lēmumam, pieteicēja vērsās tiesā ar pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[4.1] Koku ciršanas noteikumi un Saistošie noteikumi iestādei piešķir rīcības brīvību – izdot koku ciršanas atļauju vai atteikties izdot, tomēr atteikumam jābūt pamatotam. Tiesību normas neliedz izsniegt atļauju šādas parastās priedes ciršanai. Pašvaldība ir formāli atsaukusies uz tai piešķirto rīcības brīvību, bet nav izvērtējusi pieteicējas situāciju individuāli raksturojošos apstākļus. Proti, visapkārt atrodas mežs, zemesgabalā aug citas līdzīgas priedes, strīdus priede nav atzīta par dižkoku vai īpaši aizsargājamu koku. Tas viss liecina, ka strīdus priedes nociršana nevar radīt paliekošu kaitējumu apkārtējai videi.

[4.2] Tāpat pašvaldība ir pieļāvusi virkni citu pārkāpumu. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 62. panta pirmo daļu iestādei ir jāuzklausa privātpersona, ja tiek lemts par personai nelabvēlīga administratīvā akta izdošanu. Tomēr pieteicēja netika uzklausīta, aizbildinoties, ka tas nemainīs lēmuma saturu.

[4.3] To, vai koks ir bīstams, nosaka, balstoties uz būveksperta atzinumu. Pieteicēja ir saņēmusi būveksperta atzinumu, kurā norādīts, ka strīdus priede var apdraudēt ēku un ir rekomendējams to nocirst.

Lēmumā ir atsauce uz Dabas aizsardzības pārvaldes atzinumu, kurā ietverts aicinājums saglabāt strīdus priedi. Pārvaldes kompetencē neietilpst ieteikumu došana attiecībā uz koku ciršanas atļauju izsniegšanu.

[4.4] Nav ievērots samērīguma princips. Netika izvērtēti pieteicējai radītie apgrūtinājumi, iepretim sabiedrības ieguvumam. Tāpat pašvaldība ir pārkāpusi vienlīdzības principu, jo iepriekš pieteicējai tika izsniegtas atļaujas koku ciršanai nekustamajā īpašumā, taču tagad bez būtiska pamatojuma atteikts.

[5] Pašvaldība rakstveida paskaidrojumā pieteikumu neatzina, lūdza to noraidīt, atsaucoties uz pārsūdzētajā lēmumā norādīto un turpmāk minētajiem argumentiem.

Pieņemot pārsūdzēto lēmumu, iestādes rīcībā nebija būveksperta atzinums, tas tāpat netika iesniegts arī pēc pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas, līdz ar to iestāde nezināja par konkrētā pierādījuma esamību. Iepazīstoties ar šī atzinuma saturu, secināms, ka tas nevarēja mainīt ne sākotnējā, ne pārsūdzētā lēmuma saturu. Atzinumā ir norādīts, ka strīdus priede nākotnē ietekmēs jaunbūvētās (rekonstruējamās) ēkas pamatus, bet nav norādīts, ka strīdus priede jau šobrīd radītu kādu kaitējumu. Tāpat būveksperts nav atzinumā norādījis ne uz kādiem pārbaudāmiem apstākļiem, kas liecinātu par strīdus priedes bīstamību. Koka vizuālā apsekošana nav uzskatāma par pietiekamu pierādījumu, lai pamatotu, ka strīdus priede ir bīstama. Papildus tam norādāms, ka pieteicējai, uzsākot būvniecību, bija zināms par strīdus priedes atrašanās vietu un uzlikts pienākums plānot būvniecību, lai pēc iespējas saglabātu bioloģisko daudzveidību.

Motīvu daļa

[6] Lietā nav strīda, ka priedes ciršanai nepieciešama pašvaldības atļauja (Saistošo noteikumu 4.1. un 4.11. apakšpunkts), un ka nepastāv Koku ciršanas noteikumu 6. punktā minētie koku raksturojošie apstākļi (paceltas saknes, sašķelts, aizlūzis vai nolūzis stumbrs). Tāpat nav strīda, ka Koku ciršanas noteikumu 13. punktā pašvaldībai paredzēta rīcības brīvība izsniegt atļauju vai atteikt to darīt, un tādēļ ir izdarāmi lietderības apsvērumi.

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 103. panta pirmajai daļai administratīvā procesa tiesā būtība ir tiesas kontrole pār iestādes izdota administratīvā akta vai iestādes faktiskās rīcības tiesiskumu vai lietderības apsvērumiem rīcības brīvības ietvaros, kā arī privātpersonas publiski tiesisko pienākumu vai tiesību noskaidrošana un no publisko tiesību līguma izrietošo strīdu izskatīšana. Kā atzīts judikatūrā, tiesas funkcija ir kontrolēt valsts pārvaldes darbības tiesiskumu, nevis valsts pārvaldes vietā pieņemt lēmumu (*Senāta 2012. gada 5. novembra sprieduma lietā Nr. SKA-489/2012 (A420734110) 11. punkts*). Ja tiesa, pārbaudot attiecīgo lēmumu, konstatē, ka pārvalde savu rīcības brīvību ir izmantojusi kļūdaini, tad tā nevis pati izdara lietderības apsvērumus, bet uzdod to vēlreiz izdarīt pārvaldes iestādei, ņemot vērā tiesas viedokli (Administratīvā procesa likuma 254. panta trešā daļa) (*Senāta 2012. gada 21. decembra sprieduma lietā Nr. SKA-699/2012 (A42414207) 6. punkts*).

Līdz ar to, izlemjot prasījumu par administratīvā akta izdošanu, izvērtējams, vai iestāde, atsakot izsniegt pieteicējai atļauju koku ciršanai, ir pareizi izmantojusi savu rīcības brīvību.

[7] Koku ciršanu ārpus meža atbilstoši Meža likuma 8. panta pirmajā daļā noteiktajam deleģējumam noteic Koku ciršanas noteikumi.

Atbilstoši Koku ciršanas noteikumu 13. punktam pašvaldība izvērtē koku ciršanas atbilstību normatīvajiem aktiem par sugu un biotopu aizsardzību un īpaši aizsargājamām dabas teritorijām, pašvaldības teritorijas attīstības plānošanas dokumentiem, kā arī koku ainavisko, dendroloģisko un ekoloģisko nozīmīgumu, koku nozīmi dabas daudzveidības saglabāšanā un antropogēnās negatīvās ietekmes samazināšanā uz virszemes ūdensobjektiem un koku atbilstību ēku ekspluatācijas un cilvēku dzīves vietas un drošības apstākļiem un pieņem lēmumu par atļaujas izsniegšanu koku ciršanai ārpus meža vai par atteikumu izsniegt atļauju.

No minētā izriet, ka lēmums pieņemams, izvērtējot kompleksu apstākļu kopumu, kas ļautu rast saprātīgu līdzsvaru starp Latvijas Republikas Satversmes 105. pantā garantētajām nekustamā īpašuma īpašnieka tiesībām uz īpašuma netraucētu izmantošanu un 115. pantā garantētajām sabiedrības tiesībām dzīvot labvēlīgā vidē. Tam piekrīt arī pieteicēja.

Koku ciršanas noteikumu 16. punkts paredz, ka, veicot šo izvērtējumu, pašvaldība var pieaicināt attiecīgās jomas ekspertu vai izveidot komisiju.

Savukārt 22. punkts paredz, ka pašvaldības dome izdod saistošos noteikumus par koku ciršanu ārpus meža, nosakot koku ciršanas izvērtēšanas kārtību. Rīgas valstspilsētas pašvaldībā šāda kārtība noteikta ar Saistošajiem noteikumiem.

[8] Lēmumā ietverta atsauce uz Dabas aizsardzības pārvaldes 2022. gada 20. decembra atzinumu, kurā norādīts, ka cērtamā koka – parastās priedes *Pinus sylvestris* ar diametru 59 cm – ciršana nav pretrunā ar dabas aizsardzības normatīvajiem aktiem, tomēr pārvaldes ieskatā koks būtu saglabājams.

Pieteicēja nepamatoti iebilst pret šī atzinuma izmantošanu.

Koku ciršanas noteikumu 19. punkts paredz Dabas aizsardzības pārvaldes atzinuma saņemšanu noteiktos gadījumos, tostarp, ja koks 1,3 metru augstumā no sakņu kakla sasniedzis apkārtmēru atbilstoši šo noteikumu 1. pielikumam. Parastās priedes gadījumā šāds apkārtmērs ir 1,5 metri (Koku ciršanas noteikumu 1. pielikuma 13. punkts), un no atzinuma konstatējams, ka attiecīgajā augstumā konkrētās priedes apkārtmērs ir 1,85 metri. Tādējādi par šo koku pamatoti tika prasīts un saņemts pārvaldes atzinums.

Savukārt attiecībā uz atzinumā norādīto ieteikumu koku saglabāt norādāms, ka no pārsūdzētā lēmuma (un komisijas lēmuma) argumentācijas nepārprotami izriet, ka tas nav balstīts uz šo ieteikumu, bet gan uz patstāvīgi veiktu apstākļu novērtējumu un interešu samērojumu. Līdz ar to atzinuma izmantošanā nav saskatāmi pārkāpumi.

[9] Dabas aizsardzības pārvaldes secinājums, ka priedes nociršana nav pretrunā ar dabas aizsardzības normatīvajiem aktiem, nenozīmē to, ka tā ir katrā ziņā atļaujama. Arī šāda atzinuma gadījumā pašvaldībai ciršanas atļaujas izsniegšana ir jāapsver atbilstoši Koku ciršanas noteikumu 13. punktā norādītajiem apsvērumiem.

Rīgas valstspilsētas pašvaldībā piemērojamo Saistošo noteikumu 2. punkts noteic, ka visi apstādījumi Rīgas pilsētas administratīvajā teritorijā uz valsts, pašvaldības un privātīpašumā esošās zemes ir aizsargājami pilsētas apstādījumi; visiem kokiem pilsētā ir sabiedriska vērtība.

No šādas katra koka nozīmes atzīšanas principa izriet, ka atļaujas saņemšanai attiecīgās privātpersonas interesēm būtu jābūt pietiekami nozīmīgām arī tāda koka ciršanas gadījumā, kas nav īpaši aizsargājams citu apsvērumu dēļ.

[10] Konkrētajā gadījumā iestāde, veicot interešu samērošanu, piekritusi komisijai, ka koks ir vesels, ar taisnu stumbru un kuplu vainagu, bez bojājumiem vai bīstamības pazīmēm, tas ir ainaviski un ekoloģiski ļoti vērtīgs un nav pamata tā nociršanai.

Tādējādi iestāde atzinusi, ka kokam papildus ir arī ainaviska un ekoloģiska vērtība, līdz ar to tā nociršanu varētu pamatot tikai būtiski nozīmīgākas pieteicējas intereses. Pieteicēja šo interesi pamato ar to, ka koks var apdraudēt pieteicējas īpašumu – ēku. Tomēr, izvērtējot šo argumentu, tiesa turpmāk norādīto apsvērumu dēļ atzīst to par nepamatotu.

[10.1] Šāds arguments iestādē izteikts bez konkrētiem pierādījumiem. Tiesai pieteicēja iesniegusi būvinženiera 2023. gada 14. marta atzinumu par ēkas jaunbūves stāvokli. Tajā norādīts, ka, veicot vizuālu ēkas jaunbūves apsekošanu, konstatējams, ka tās tiešā tuvumā (ap 220 cm) atrodas priede. Apsekošanas brīdī jaunbūves pamatu konstrukcijas būvbedre ir aizbērta, tomēr var droši pieņemt, ka būvbedre bijusi par 50 cm platāka nekā ēkas pamatu līnija, attiecīgi priedes saknes tikušas atraktas vismaz 170 cm attālumā no stumbra. Neapšaubāmi, ka šādas paredzētās būvniecības rezultātā ir daļēji traumēta priedes sakņu sistēma. Tā rezultātā priede var kļūt bīstama un var sasvērties uz ielas un ielu krustojuma pusi un radīt bīstamību

garāmgājējiem. Tāpat pastāv augsts risks, ka priedes sakņu sistēma turpmāk ietekmēs un bojās jaunbūvētās dzīvojamās mājas pamatu konstrukciju un teritorijas labiekārtojumu. Priedes zaru vainags jau apsekošanas laikā atrodas virs apbūves laukuma un arī turpmāk nelabvēlīgi ietekmēs lietus ūdens novadīšanu no ēkas jumta, kā arī vētras gadījumā var radīt jaunbūves apdraudējuma risku. Nolūkā mazināt priedes negatīvo ietekmi uz jaunbūvi, būtu ieteicams veikt regulāru priedes zaru apzāģēšanu, tomēr, arī regulāri veicot šādus pasākumus, netiks izslēgta priedes esošās un nākotnes sakņu sistēmas un lapotnes nelabvēlīgā ietekme uz ēkas konstrukcijām. Nolūkā saglabāt ēku ilgterminā ir iesakāma esošās priedes nociršana un jauna, līdzvērtīga koka stādīšana citā vietā.

Izvērtējot atzinumā norādīto, tiesa secina, ka tas nepamato šobrīd pastāvošu apdraudējumu ēkai vai cilvēkiem. Proti, atzinumā norādīts uz iespējamu priedes sasvēršanos, iespējamu sakņu sistēmas nelabvēlīgu ietekmi uz ēkas pamatiem, kā arī priedes zaru vainaga nelabvēlīgu ietekmi uz lietus ūdens novadīšanu un iespējamu risku vētras laikā. Tādējādi šie apstākļi norādīti vien kā nākotnē hipotētiski iespējams risks. Savukārt nekonkretizēts lietus ūdens novadīšanas apgrūtinājums nav vērtējams kā cilvēka dzīves vietas un drošības apstākļu apdraudējums. Tiesa arī ņem vērā, ka atzinumā izdarītās prognozes balstītas uz īpašuma vizuālu apsekošanu un pieņēmumu par būvniecības laikā skartām koka saknēm, jo būvinženieris nav faktiski pārliecinājies par to, vai un kādā apmērā sakņu sistēma ir tikusi ietekmēta. Līdz ar to atzinums neuzrāda kādu pašlaik konstatētu un pastāvošu apdraudējumu ēkai. Attiecīgi nav saskatāma iestādes rīcības brīvības nepareiza izmantošana un nepieciešamība šī atzinuma dēļ uzlikt iestādei pienākumu veikt atkārtotu Koku ciršanas noteikumu 13. punktā paredzēto novērtējumu.

Papildus atzīmējams, ka pieteicēja nepamatoti iebilst, ka iestādes novērtējušas priedes ietekmi uz ēku bez speciālistu viedokļa. Ņemot vērā, ka iestāžu rīcībā nebija šāda speciālista viedokļa, tām nebija pamata arī pieņemt, ka kāda nelabvēlīga ietekme pastāv. Atbilstoši šādu pierādījumu trūkumam, lēmumā korekti norādīts, ka koka bīstamība netiek konstatēta.

[10.2] Novērtējot iestādes veikto interešu samērojumu, tiesa piešķir nozīmi arī tam, ka ēka, uz kuras apdraudējumu pieteicēja norāda, ir jaunbūve, un nav strīda, ka būvniecības laikā priede tika plānoti saglabāta. No minētā secināms, ka to koka tuvuma ēkai dēļ radīto apgrūtinājumu, uz kuru norādījusi pieteicēja (lietus ūdens novadīšanas apgrūtinājumu), bija iespējams paredzēt arī būvniecības laikā. Tādēļ – ņemot vērā pieteicējas iespējas šos riskus novērst citāda būvniecības risinājuma veidā – šiem argumentiem, ciktāl nav konstatējams pastāvošs apdraudējums, ir piešķirama vēl mazāka nozīme konkurējošo interešu svēršanā. Pieteicējas norādītajam, ka būvniecības ietvaros koks netika nocirsts finansiālu apsvērumu dēļ, nav ietekmes uz šī apstākļa vērtējumu.

[10.3] Koka ciršanu nepamato arī tas, ka netālu no īpašuma atrodas mežs un citi koki.

Nav strīda, ka koks atrodas ārpus meža un ir piemērojamas tiesību normas, kas attiecas uz ārpus meža augoša koka ciršanu. Šie apstākļi nav radušies pēc pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas un tiesai nav šaubu, ka priedes ainaviskā un ekoloģiskā nozīme ir atzīta šo pastāvošo apstākļu ietvaros, tostarp ņemot vērā, ka tās tuvumā ir citas priedes un pieteicējas norādītais mežs. Iestāde arī pamatoti norādījusi, ka citu koku esība nav patstāvīgs kritērijs atļaujas došanai.

[11] Apstāklis, ka iepriekš ir izsniegtas atļaujas citu koku ciršanai, neveido vienlīdzības principa pārkāpumu, kā arī nav pamats atļaujas izsniegšanai šajā gadījumā.

Katra koka ciršanas atļauja vērtējama individuāli, turklāt koka vērtība katrā ziņā nemazinās tādēļ, ka ir nocirsti citi koki tā tuvumā. Iestāde pamatoti norādījusi, ka iepriekš izsniegtās atļaujas citu koku ciršanai ir pat pamats lielākas nozīmes piešķiršanai sabiedrības (vides), nevis indivīda interesēm. Lai gan ir sarežģīti pamatot individuāla koka ainavisko vai ekoloģisko nozīmīgumu, tas nevar novest pie situācijas, kurā pa vienam kokam, atsaucoties uz tā individuāli nepietiekamu nozīmīgumu, tiek nocirsts kopumā ievērojams koku daudzums. Līdz ar to pieteicējas atsaukšanās uz citu koku nociršanu īpašumā nepamato, ka arī šajā gadījumā priekšroka būtu dodama pieteicējas interesēm.

[12] Tiesa nesaskata, ka samērīguma vērtējumā būtu piešķirama būtiska nozīme pieteicējas norādītajam par priedes dēļ ietekmēto augsni, kas ierobežo citu augu stādīšanu. Šāds apstāklis pats par sevi nav pamats koka ciršanai. Pieteicēja nav norādījusi uz pārbaudāmām, konkrētām un būtiskām priedes ietekmes sekām. Pārsūdzētajā lēmumā arī pamatoti atzīmēts komisijas norādītais, ka arī skāba augsne ir piemērota daudzām sugām, turklāt augsni ietekmē arī citi īpašumā esošie koki un ir kritiski vērtējams, ka vienas priedes nociršana padarītu augsni labvēlīgāku citām sugām.

[13] Pieteicēja korekti norāda, ka tā sākotnējā lēmuma pieņemšanas ietvaros netika atsevišķi uzklausīta. Arī iestāde tam piekrīt, atsaucoties uz Administratīvā procesa likuma 62. panta otrās daļas 3. punktu un to, ka nebija objektīvu iemeslu uzskatīt, ka adresāta viedoklis varētu ietekmēt lēmumu pēc būtības.

Tiesa tam kopumā piekrīt. Konkrētajā lietā piemērojamo Koku ciršanas noteikumu 9.1. punkts uzsver motivēta sākotnējā iesnieguma iesniegšanu iestādē, savukārt noteikumu 13. punkts iesniedzēja viedokli (vēlmes) neparedz kā būtisku izvērtējumā vērā ņemamu faktoru. Tādējādi šo normu sistēma paredz, ka iesniedzēja viedoklis galvenokārt noskaidrojams no iesnieguma. Tiesa arī atzīst par pamatotu lēmumā ietverto norādi, ka no sākotnējā lēmuma redzams, ka ar pieteicēju notika mutiska sazināšanās attiecībā uz iespējamo papildu informāciju par atzinuma iesniegšanu, kas ir pieteicējas centrālais arguments arī pieteikumā. Turklāt lietas ietvaros iestādē pieteicējas viedoklis ir noskaidrots arī no apstrīdēšanas iesnieguma argumentiem. Visbeidzot arī pieteikums tiesai nesatur argumentus, kuru izteikšana jau pirms sākotnējā lēmuma būtu ticami varējusi ietekmēt iestādes lēmumu pieteicējai labvēlīgā veidā. Ņemot vērā minēto, pieteicējas iebildumi pret uzklausīšanas pienākuma neievērošanu vērtējami kā formāli un tie nepamato nepieciešamību veikt atkārtotu novērtējumu iestādē.

[14] Apkopojot minēto, tiesa konstatē, ka iestāde savu rīcības brīvību ir izmantojusi pareizi, bet pieteicējas argumenti nepamato nepieciešamību veikt atkārtotu novērtējumu. Pieteicējai ir iespēja mazināt koka radītās neērtības, veicot tā atbilstošu apkopi, kā arī situācijas nelabvēlīgu izmaiņu gadījumā pieteicēja var vērsties pašvaldībā no jauna.

Līdz ar to tiesa nekonstatē pamatu labvēlīga administratīvā akta izdošanai un pieteikums par to ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. -251. pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/ pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru pieteicējai tiktu izsniegta atļauja nocirst priedi zemesgabalā /adrese/.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese S. Kuškina